

ПРЕДСТАВНИК
УПОВНОВАЖЕНОГО
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПРАВ ЛЮДИНИ

REPRESENTATIVE
OF THE UKRAINIAN
PARLIAMENT COMMISSIONER
FOR HUMAN RIGHTS

вул. Інститутська, 21/8
01008, м. Київ, Україна

Tel.: (+380 44) 253 2203
Fax.: (+380 44) 226 3427
E-mail: hotline@ombudsman.gov.ua
[http:// www.ombudsman.gov.ua](http://www.ombudsman.gov.ua)

21/8, Instytutska str.
Kyiv, 01008, Ukraine

№ 8.1.1/9-002695.17/31 - 87

« 25 » вересня 20 17 р.

Щербатій Анастасії
foi+request-25563-a80a74f1
@dostup.pravda.com.ua

Шановний запитувачу!

У відповідь на Ваш запит від 18.09.2017 р. електронною поштою до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини повідомляємо наступне.

Насамперед інформуємо, що зазначений запит зареєстровано 18.09.2017 р. за №002695.17/31. Сканована копія запиту додається.

Водночас зауважимо, що листом Секретаріату Уповноваженого з прав людини від 16.08.2017 р. за № 2/9-002584.17/31-87 Вам було повідомлено про можливість отримання запитуваної Вами інформації за умов дотримання порядку, встановленого статтею 16 Закону України "Про захист персональних даних".

Наведені у вказаному листі рекомендації Вами не виконані, відтак для задоволення Ваших повторних вимог щодо надання запитуваної інформації не вбачаємо достатніх правових підстав.

Водночас повідомляємо, що відповідно до статті 23 Закону України "Про доступ до публічної інформації" відмову у наданні частини запитуваної Вами інформації Ви можете оскаржити до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або до суду.

У контексті згадуваного у запиті питання щодо невідповідності статтям 46 та 48 Конституції України положень Закону України "Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам" щодо розміру допомоги та внесення у зв'язку з цим Уповноваженим відповідного конституційного подання до Конституційного Суду України повідомляємо, що застосування зазначеного акту реагування Уповноваженого визнано недоцільним з огляду на наступне.

Рішення щодо внесення того чи іншого конституційного подання приймається Уповноваженим з прав людини на підставі системного аналізу відповідної проблеми та з урахуванням усіх наявних факторів, а також ризиків/наслідків визнання правових актів (їх окремих положень) неконституційними.

Згідно з частинами першою та другою статті 152 Конституції України закони та інші акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про

їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України (Рішення від 30.09.2010 р. № 20-рп/2010 у справі № 1-45/2010), визнання неконституційним законодавчого акта (його окремих положень) означає відновлення дії попередньої редакції норм цього акта.

Відтак, визнання неконституційними чинних норм статті 2 Закону України “Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам” (далі – Закон) призведе до повернення попередньої їх редакції.

Відповідно до чинної з 01.01.2006 р. редакції (зі змінами, внесеними Законом від 03.03.2005 р. № 2457-IV) статті 2 Закону України “Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам” (далі – Закон) державна соціальна допомога призначається у таких розмірах:

інвалідам з дитинства I групи – 100 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам з дитинства II групи – **80** відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам з дитинства III групи – **60** відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

на дітей-інвалідів віком до **18 років** – 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Нормами ж статті 2 Закону в редакції, чинній до 31.12.2005 р. (до внесення змін Законом від 03.03.2005 р. № 2457-IV) передбачалось, що державна соціальна допомога призначається у таких розмірах:

інвалідам з дитинства I групи – 100 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам з дитинства II групи – **70** відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам з дитинства III групи – **50** відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

на дітей-інвалідів віком до 18 років – 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Водночас до внесення Законом України від 4.11.2004 р. № 2154-IV змін до Закону України “Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам” нормами абзацу 5 частини першої статті передбачалось надання державної соціальної допомоги у розмірі 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, на дітей-інвалідів віком до **16 років**.

Отже, внаслідок визнання неконституційними чинних норм статті 2 Закону і, як наслідок, повернення попередньої їх редакції, умови надання згаданої соціальної допомоги погіршаться. Відтак спосіб захисту права громадян на отримання допомоги у розмірі не нижче прожиткового мінімуму, встановленого законом, шляхом визнання неконституційними чинних норм статті 2 Закону вважаємо неналежним.

Додаток: на 9 арк.

З повагою
Представник Уповноваженого з питань
дотримання соціально-економічних
та гуманітарних прав

Д.О. Лях

016083